

have Udgiften, da det jo var en Institution, der hørte under Kjøbenhavns Politi, henlagde Udgiften til den Kasse, som faar Bøderne, nemlig den samme Kasse, hvortil Bøden erlægges i Henhold til mindelig Afgørelse i den offentlige Politiret: Politirettens Fattigkasse. At det skulde forarsage nogen som helst Ulempe, at det skulde, som der blev sagt, foranledige, at Politiet vilde søge at faa saa mange Bøder som muligt ind i Kassen, er ligefrem grebet ud af Luften. Bøderne ere, selv om de hver for sig ere smaa, saa mange, at der vil blive nok til adskillige Gange at dække Udgifterne til dette Kontor. Det antages, at Kontoret vil koste en halv Snes Tusinde Kroner, alle Udgifter derved indbefattet: Personale, Lokale o. s. v. De Bøder, som indgaa i Politirettens Fattigkasse, give et Overskud af omtrent 60,000 Kr. Denne Institution vil ventelig bevirke, at der vil komme langt færre Sager, et forholdsvis lille Antal for den offentlige Politiret. De fleste Bøder ville komme ind paa denne Maade, og det er for at blive ved det bestaaende, at denne Kasse kommer til at bære Udgiften. Jeg vil en passant bemærke, at den ærede sidste Taler (Sv. Høgsbro) udtalte sig mod denne Politiets Fattigkasse. Jeg føler mig ikke kaldet til at føre noget Forsvar for den, men jeg vil anbefale det ærede Medlem, hvis han ikke har haft Lejlighed dertil, at skaffe sig Kundskab om, hvorledes disse Bøder anvendes. Hvert Aar fremkommer der i Ministerialtidende B. Redegørelse derfor, og han vil deraf se, at disse Bøder formentlig anvendes med megen Skønsomhed. De ere vel komne ind paa Grund af Forbrydelser, men anvendes til mange ganske fortræffelige Formaal, som man maa glæde sig over kunne faa Støtte, og jeg vilde med Beklagelse se, at disse Institutioner ved Afskaffelse af Bødernes Erlæggelse til denne Kasse, skulde gaa glip af denne Indtægt. Jeg bemærker dette, for at man, hvis Sagen gaar i Udvalg, kan gøre sig bekendt med dette Forhold, inden man bestemmer sig til at foretage Forandringer paa dette Punkt.

Der er endnu et Punkt, jeg maa berøre. Der er udtalt, at Forelæget burde udgaa fra Dommeren og ikke fra Politidirektøren, og den ærede sidste Taler henviste til dette. Man har det andre Steder, men jeg tror, det vilde være i allerhøjeste Grad uheldigt. Hvis det var Dommeren, der skulde besørge dette, vilde man faa det samme, som man siger, man har nu, nemlig at Folk i den offentlige Politiret gaa paa Forlig, i Stedet for at forlange

Dom, fordi de mene, at Dommen bliver dem dyrere. Naar det er den samme Person, der fastsætter Bøden, naar Bøden skal erlægges i Mindelighed, som senere skal afsige Dom, har man denne Risiko. Der er ikke vundet noget paa dette Punkt ved, at man overlader til Dommeren i den offentlige Politiret at fastsætte Bøden uden retslig Behandling. Men naar Forholdet bliver det, at Politidirektøren skal gøre Tilbud og vedkommende frit sige nej, er der ingen Grund for vedkommende til at frygte for, at dette skulde faa nogen nogen skadelig Virkning, thi saa kommer Sagen ind for en ganske anden Person, nemlig Dommeren, som ikke har nogen Grund til at anse vedkommende med Bøde, fordi Politidirektøren mente, der forelaa en Forseelse. Det tror jeg nok, man vil lade staa. Spørgsmaalet har været behandlet meget omhyggelig i det andet Ting, og man er enstemmig bleven staaende ved dette Resultat. Der er gjort en Bemærkning om, hvorvidt denne Vedtagelse i Gentagelsestilfælde skulde medføre Gentagelsesstraf. Ja, det er, som man tager det. Jeg finder, at det er ganske i sin Orden. Der blev sagt: Dette er en faderlig Advarsel til den paagældende om ikke at komme igen. Nej, det skal ikke være noget Løgeværk, det skal være, hvad det ogsaa er, en Bødestraf, men indrettet saaledes, at der gives vedkommende Lejlighed til at vedtage Bødestrafpen uden at Sagen gaar til Domstolene. I Gentagelsestilfælde — og det gælder særlig i Næringssager — vil det være ret uheldigt, om Bødevedtagelsen ikke skulde have nogen Følge, thi det vilde jo let føre til, at Politidirektøren ikke vilde afgøre Sagen i de Tilfælde, hvor der kunde blive Tale om Gentagelsesstraf. Denne er ikke paabudt i Lovgivningen uden Grund, og jeg skal oplyse, at med Hensyn til Politirettens Afgørelse i Mindelighed af den Slags Sager, er det nu det almindelige saavel i Kjøbenhavn som andre Steder, at vedkommende — naar ikke Dommeren finder, at Sagen kan afgøres med en Bøde under Minimum — idet han vedtager en Bøde, tillige underkaster sig, at den skal have den samme Virkning i Gentagelsestilfælde, som om der var faldet Dom. Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til gunstig Behandling.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.